

החיים היהודים גם עניינים!

לורנס פישר

ניוזלטר מספר 23

שלום לכם, יש אולימפיאדה, לא? זו סיבה להוציא ניוזלטר או בגלל שאני משועמם?

אולימפיאדה, אירוע של אחווה בין עמים. חמש הטבעות של הסמל אמורות לייצג את איחוד חמשת היבשות ואת מפגש הספורטאים מרחבי העולם. אבל בואו נסתכל אחורה על תקופות חשוכות יותר.

זה היה 1936, גרמניה נשלטת על ידי המפלגה הנאצית, והיטלר רוצה להראות לעולם שגזע הארי הינו הגזע ההעליון. גרמניה קיבלה את הזכות לקיים את האולימפיאדה כמה שנים לפני עליית הנאצים לשלטון. זה היה אמור לאותת על חזרתה של גרמניה לזירה הבינלאומית לאחר תבוסתה במלחמת העולם הראשונה.

המדיניות האנטישמית של גרמניה הנאצית הובילה לדיון בינלאומי על חרם פוטנציאלי על המשחקים. הוועד האולימפי הבינלאומי לחץ על ממשלת גרמניה וקיבל הבטחות שיהודים יהיו חלק מהנבחרת הגרמנית וכי המשחקים לא ישמשו לקידום האידיאולוגיה הנאצית. אך כמובן שהנאצים לא היו מוכנים לעמוד בזה (מזכיר לי כמה הסכמים בימינו). עם זאת הם נתנו לספורטאים יהודית אחת לקחת חלק, הלן מאייר, סייפת, שהייתה רק יהודייה באופן חלקי. היא הייתה בנבחרת הגרמנית כחזית יחסי ציבור כדי להטעות את העולם לחשוב שלעם היהודי יש עדיין זכויות בגרמניה של היטלר. כמובן שגבלס סירב לאפשר לתקשורת לדבר על הדת שלה.

אז עכשיו אנחנו באולימפיאדה ומתחם הספורט החדש שנבנה היה עטוף בכרזות וסמלים נאציים מכיוון שהיטלר רצה להשווץ. זו תהיה הפעם הראשונה שהמשחקים ישודרו בטלוויזיה. כבוד גדול.

אז הגרמנים זוכים במדליות זהב, עד שהגיע אטלט אמריקאי בשם ג'סי אוונס, שזכה בשלוש מדליות זהב בריצה לבדו וברביעית כחבר בקבוצת הממסר האמריקאית המנצחת 4 x 100 מטר. הבעיה היחידה הייתה ... שג'סי לא היה לבן, הוא היה כושי! איזו מכה לאידאלים העליונים הלבנים של היטלר. היטלר עזב לפני שקיבל את זוכי המדליות וכמובן שהמיתוס הוא שעזב כדי להימנע מלחיצת ידו של ג'סי. לא נחמד. כמובן שהיום אף אחד כבר לא לוחץ ידיים, אנחנו שואבים אגרופים.

אז כביכול גרמניה השתנתה, לפחות ביחס ליהודים, או כך טוענים וזכתה לארח את אולימפיאדת 1972. זה היה אמור לתקן את הכתם של אולימפיאדת 1936, להשליך את הדימוי הצבאי של גרמניה לפח של ההיסטוריה וכתוצאה מכך הביטחון היה רופף, אם בכלל היה קיים.

אולימפיאדת הקיץ במינכן, נפתחה ב- 26 באוגוסט 1972. 5 בספטמבר, מוקדם בבוקר, פרצו שמונה מחבלים פלסטינים, לבושים בחליפות אימון ונשאו תיקי כושר מלאים ברימונים ורובי סער, את הכפר האולימפי. המחבלים היו חלק מקבוצה המכונה ספטמבר השחור, פלג של ארגון השחרור הפלסטיני; מימון המבצע ניתן על ידי מחמוד עבאס, ראש הרשות הפלסטינית הנוכחי.

מכיוון שהביטחון היה כה רופף, והיעדר כוח אדם חמוש הדאיג את המשלחת הישראלית, הטוריסטים רעולי הפנים נכנסו בקלות למתחם הדירות בו שהו הספורטאים הישראלים. כשנכנסו פנימה הם רצחו שני חברי הצוות הישראלי ולקחו תשעה אחרים כבני ערובה.

הדרישות שלהם? בתמורה לשחרורם של בני הערובה הם דרשו שישראל תשחרר מעל 230 אסירים ערבים המוחזקים בכלא הישראלי ושני מחבלים גרמנים. באותם ימים, בניגוד לימינו, ישראל לא ניהלה משא ומתן עם טוריסטים.

כשהמשא ומתן לשחרור תשעת הישראלים נכשל, כצפוי, הטוריסטים לקחו את בני הערובה לשדה התעופה במינכן. כשהגיעו לשם, המשטרה הגרמנית פתחה באש מהגגות והרגה שלושה מחבלים. קרב יריות פרץ והותיר את בני הערובה, שני פלסטינים נוספים ושומר הרוגים. כל תשעת בני הערובה הישראלים נהרגו. אני מכיר למעשה שניים מהספורטאים הישראלים שלא נלקחו כבני ערובה.

תחרות האולימפית הופסקה למשך 24 שעות כדי לערוך אזכרות לספורטאים שנהרגו.

גולדה מאיר, ראש ממשלת ישראל וועדת ההגנה הישראלית אישרו למבצע מוסד לאתר ולהרוג את האחראים לכאורה לטבח במינכן. זה נודע בשם מבצע אלוהי הזעם.

הוועד האולימפי הבינלאומי דחה באופן קבוע דרישות לרגע של שקט עבור הנרצחים הישראלים, אך הוא תמיד נדחה.

לאחר 44 שנים, סוף סוף הנציח מטעם ה IOC -את קורבנות הטבח במינכן בפעם הראשונה באולימפיאדת ריו דה ז'ניירו בשנת 2016 וכעת בטוקיו, היה רגע של שקט לפיאסקו הזה.

למרבה הצער, גם היום, כאשר יהודים נהרגים, יש מעט מאוד זעם בינלאומי. אנשים צריכים לזכור, החיים היהודיים גם עניינים.

נהניתם, ספר לחבריכם, עוד יותר נהניתם, תרגישו חופשיים לשתף. לא נהניתם, אז אולי תהנו מסיפור הבא.

אז זהו, זה הסיפור של היום, ויש עוד אבל בפעם הבא.

תגובות בקשות וכד' ניתן לשלוח אלי ל lf.stamps@gmail.com

אם רוצים להפסיק לקבל את הניוזלטר, נא לשלוח לי מייל חוזר

מוזמנים גם לבקר באתר: <https://stampandstories.blogspot.com>